

רשומות

הצעות חוק

16 ביולי 1973

1082

ט"ז בתמוז תשל"ג

צמוד

428	חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 8), תשל"ג—1973
430	חוק משפחות היילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 9), תשל"ג—1973
434	חוק פיצויי פיטורים (תיקון מס' 3), תשל"ג—1973

חוק הנכים (תגמולים ושיקום) (תיקון מס' 8), תשל"ג-1973

- תיקון סעיף 1
1. בסעיף 1 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט-1959 [נוסח משולב] י (להלן - החוק העיקרי), בהגדרת "השכר הקובע" -
- (1) במקום "ח" יבוא "ר";
- (2) במקום "75%" יבוא "86%" ובמקום "68%" יבוא "78%".
- תיקון סעיף 5
2. בסעיף 5 לחוק העיקרי, בכותרת השוליים, במקום "50" יבוא "10".
- תיקון סעיף 6
3. בסעיף 6 לחוק העיקרי -
- (1) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) נכה הזכאי לתגמול חוסר פרנסה ויש לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, ישולם לו התגמול בניכוי הכנסתו ובלבד שלא יפחת מהתגמול לפי סעיף 5";
- (2) בסעיף קטן (ג) -
- (1) בפסקה (1), במקום "40%" יבוא "50%";
- (2) בפסקה (2), במקום "60%" יבוא "70%";
- (3) בפסקה (3), במקום "80%" יבוא "90%".

דברי הסבר

סעיף 3 נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10% זכאי לתגמול חוסר פרנסה אם אין לו הכנסה מכל מקור שהוא או שהכנסתו פחותה ממחצית שכרו הקובע. המציאות הוכיחה שיש נכים המסוגלים להשתכר למחיתם ואינם דואגים להשיג תעסוקה מלאה כדי לא להפסיד את התגמול הנ"ל.

בהתחשב בחוסר ידיים עובדות בשוק העבודה, ובצורך להמריץ נכים כאמור לעבור לתעסוקה מלאה, מוצע לנכות מתגמול חוסר פרנסה את הכנסתו של הנכה שאינה מגיעה למחצית שכרו הקובע.

אשר לפסקה (2), סעיף 6 (א) לחוק העיקרי מורה לאמור:

"(ג) תגמול חוסר פרנסה -

(1) לנכה שדרגת נכותו מ-10% עד 18% - 40% מהדרגה הקובעת;

סעיפים 1 ו-2 זו לשון סעיף 5 לחוק העיקרי:

5. נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-10% ישלמו לו, כל עוד הוא נכה כאמור, תגמולים בשיעור של אחוז אחד משכרו הקובע לכל אחוז שבדרגת נכותו.

בסעיף 1 לחוק העיקרי מוגדר "השכר הקובע" כך: "השכר הקובע", לגבי נכה שיש לו בן משפחה שהוא ילד - 75% מסך כל המשכורת המשתלמת לעובד המדינה שדרגת משכורתו היא "ח" של הדירוג האחד ושהרכב משפחתו הוא כמספר בני המשפחה של הנכה, ולגבי נכה שאין לו בן משפחה שהוא ילד 68% מסך כל המשכורת כאמור.

מוצע להצמיד את השכר הקובע למשכורתו של עובד המדינה בדרגה "ח" של הדירוג האחד, ולהגדיל את השכר הקובע לגבי נכה שיש לו ילד ל-86% ולגבי נכה שאין לו ילד ל-78% מהמשכורת כאמור. סעיף 2 הוא תיקון טכני בלבד.

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 276; השכ"א, עמ' 156; תשכ"ה, עמ' 6, עמ' 292; תשכ"ז עמ' 139; תשכ"ח, עמ' 168; תשל"א, עמ' 125; תשל"ב עמ' 139.

4. בסעיף 7 לחוק העיקרי -

תיקון סעיף 7

(1) בסעיף קטן (א), במקום "תגמולים בשיעור 123 מסך" יבוא "תגמולים בשיעור סך" ובמקום "י" יבוא "יד";

(2) סעיף קטן (ב) יסומן (ד) ולפניו יבוא:

"(ב) נכה הזכאי לתגמולים לפי סעיף קטן (א) ויש לו הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, ינוכה מתגמוליו חלק מהכנסתו העולה על מחצית הסכום שנקבע כהכנסתו כדי מחיה.

(ג) נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% ושאינו מסוגל להשתכר למחייתו, והוא זכאי לקצבה או תשלום כיוצא בזה לפי חוק אחר או לפי הסכם או הסדר כל שהוא (להלן - הקצבה), אף אם הקצבה עולה על הסכום שנקבע כהכנסה כדי מחיה, ישולם לו התגמול לפי סעיף קטן (א) בניכוי סכום הקצבה ובלבד שלא יפחת מהתגמול לפי סעיף 5."

5. בסעיף 20 לחוק העיקרי, במקום "שנים עשר חדשים" יבוא "שלושים וששה חדשים".

6. (א) תחילתם של סעיפים 1, 3 ו-4 היא ביום כ"ה באדר ב' תשל"ג (1 באפריל תחילה 1973).

(ב) תחילתו של סעיף 5 היא ביום י"ז בניסן תשל"ב (1 באפריל 1972).

דברי הסבר

מוצע לאפשר לנכים מסויימים, שהכנסתם נובעת מקיצבה לפי חוק אחר או הסכם או הסדר כלשהו, ליהנות מהתגמול לפי סעיף זה במידה ששיעורו עולה על שיעור אותה הכנסה.

(2) לנכה שדרגת נכותו מ-19% עד 39% - 60% מהדרגה הקובעת;

(3) לנכה שדרגת נכותו מ-40% עד 100% - 80% מהדרגה הקובעת.

מוצע להעלות את שיעורי התגמול.

סעיף 5 סעיף 20 לחוק העיקרי אומר:

"20. נפטר נכה שהיה זכאי לתגמולים בשעת פטירתו, ולפי חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"א-1950, אין משלמים אחריו תגמולים בגלל המקרה שגרם לנכותו של הנפטר, יוסיפו לשלם את התגמול בשיעור שהיה משתלם אותה שעה, עד תום שנים עשר חדשים מסוף החודש שבו אירעה הפטירה, לידי בן המשפחה שהורה עליו הנכה לפי סעיף 39א, ובאין הוראה - לידי בן זוגו, ובאין בן זוג לידי בן המשפחה שהורה עליו קצין התגמולים."

מוצע להאריך את תקופת תשלום התגמולים משנים עשר חדשים לשלושים וששה חדשים.

סעיף 4 סעיף (א) לחוק העיקרי אומר:

"נכה שדרגת נכותו אינה פחותה מ-50% והוא נצרך, ישולמו לו במקום התגמולים האמורים בסעיפים 5 או 6 תגמולים בשיעור 123 מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה שדרגת משכורתו היא "י" של הדירוג האחיד, והרכב משפחתו הוא כהרכב משפחתו של הנכה."

מוצע להעלות את גובה התגמול לנכה נצרך על ידי הצמדתו למשכורתו של עובד המדינה בדרגה "יד" של הדירוג האחיד במקום 123 ממשכורתו של בעל דרגה "י". יחד עם זאת מוצעת הוראה חדשה בדבר ניכוי מהתגמול של נצרך שיש לו הכנסה.

חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום)
(תיקון מס' 9), תשל"ג-1973

תיקון סעיף 1 .1 בסעיף 1 לחוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום), תשי"ז-1950 (להלן – החוק העיקרי), בהגדרת "בן משפחה", בפסקה (ב), במקום "18", שלוש פעמים, יבוא "21".

תיקון סעיף 7 .2 בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א) –

- (1) במקום "35" יבוא "33";
- (2) בפסקה (1), במקום "63%" יבוא "76%";
- (3) בפסקה (2), במקום "46%" יבוא "53%";
- (4) בפסקה (3), במקום "30%" יבוא "35%";

(2) בסעיף קטן (ב) –

- (1) במקום "35" יבוא "33";
- (2) במקום "55%" יבוא "76%";

דברי הסבר

(2) 46 מהשכר הקובע – כל עוד הכנסתה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה, אך אינה עולה על 85% מהשיעור האמור.

(3) 30% מהשכר הקובע – בכל מקרה אחר, אולם כל עוד האלמנה נצרכת תשולם לה תוספת של 20% לתגמול הקבוע בפסקה (1).

(ב) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע טרם מלאו לה 35 שנה ישולם לה במשך שלושים וששה חדשים מהיום הקובע תגמול חדשי בשיעור של 55% מהשכר הקובע.

(ג) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ב) ועברו שלושים וששה חדשים מהיום הקובע, ישולם לה התגמול לאחר מכן, בתנאים ובמשך הזמנים האלה:

(1) במשך שנים עשר חדשים מתום תקופת התשלום לפי סעיף קטן (ב) – אם וכל עוד אין לה הכנסה כדי מחיה;

(2) היתה לנצרכת תוך עשרים וארבעה חדשים מתום תקופת שנים עשר החדשים האמורים בפסקה (1) – כל עוד היא נצרכת.

מוצע לאפשר קבלת תגמולים במשך כל ימי חייה לאלמנה שביום הקובע מלאו לה 33 שנה במקום 35 שנה וכן להעלות את שיעור האחזיב בכל אתה משלוש דרגות ההכנסה האמורות בהוראה זו.

סעיף 1 בחוק העיקרי מוגדר "יתום" כילדו של נספה שטרם מלאו לו 18 שנה. כשמגיע היתום לגיל 18 מופסק תשלום התגמולים בעדו, ואם גוייס לשירות סדיר בצה"ל – הריהו זכאי להמשך תשלום התגמולים עד תום שירותו הסדיר. מוצע להעלות את הגיל בהגדרת המונח "יתום" מ-18 שנה ל-21 שנה, כך שהתגמולים בעד היתום ישולמו ללא כל תנאי עד הגיעו לגיל 21 שנה.

סעיף 2 התגמול החדשי של אלמנת נספה נקבע באחזיב מן "השכר הקובע" שהוצמד למשכורתו של עובד המדינה בדרגה "א" של הדירוג האחד.

אלמנה שאין יתום הנספה סמוך על שולחנה – שיעור התגמול שלה מותנה בגובה הכנסתה.

סעיף 7 לחוק העיקרי קובע לאמור:

7. (א) אלמנה של נספה שאין יתום סמוך על שולחנה וביום הקובע מלאו לה 35 שנה ישולם לה כל ימי חייה, תגמול חדשי באחזיב מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשתלמת לו תוספת שכר בזכות בן זוגו ואין לו ילדים, הכל כמפורט להלן:

(1) 63% מהשכר הקובע – אם אין לה הכנסה או כל עוד הכנסתה אינה עולה על 70% מהשיעור של הכנסה כדי מחיה.

1 סי"ח תשי"ז, עמ' 162; תשי"ב, עמ' 287; תשי"ח, עמ' 172; תשכ"ג, עמ' 36; תשכ"ה, עמ' 295; תשכ"ז, עמ' 140; תשכ"ח, עמ' 254; תשל"א, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 66.

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) היתה אלמנה זכאית לתגמול חדשי לפי סעיף קטן (ב) וחלפה התקופה שבה היתה זכאית לתגמול כאמור, ישולם לה תגמול לפי סעיף קטן (א) אם מלאו לה 33 שנה, כל זמן שלא נישאה."

תיקון סעיף 8

3. בסעיף 8 לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (ב), במקום "83%" יבוא "96%";

(2) בסעיף קטן (ג) -

(א) בפסקה (1), במקום "17%" יבוא "19%";

(ב) במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) ליתום שלישי - 18% מהדרגה הקובעת;

(3) לכל אחד מהיתומים הנוספים - 17% מהדרגה הקובעת;"

(3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום או יתומים הסמוכים על שולחנה ואין לה הכנסה מכל מקור שהוא חוץ מתגמולים לפי חוק זה, תשולם לה תוספת של 5% משיעור התגמול המשתלם לפי סעיפים קטנים (א), (ב) או (ג)."

תיקון סעיף 12

4. בסעיף 12 לחוק העיקרי -

(1) בסעיף קטן (א), במקום "שלא יעלה על ארבע לירות לחודש" יבוא

"בשיעור של 10% מסכום התגמול לפי סעיף 10(א)";

(2) סעיף קטן (ב) - בטל.

דברי הסבר

סעיף 4 סעיף 12 לחוק העיקרי מורה: "12. (א) הניח אחריו הנספה סב או סבה שמחסורם היה עליו סמוך לפני מותו רשאי קצין התגמולים להורות שישולם לכל אחד מהם תגמול שלא יעלה על ארבע לירות לחודש, אולם אם לא הניח אחריו הנספה הורה שכולל יהיה דין אותו סב או סבה כדין שכולל ולצורך חישוב תגמוליהם רואים את נכדיהם וניניהם העומדים ברשות עצמם, כאילו היו ילדיהם.

(ב) הורה קצין התגמולים על תשלום תגמול לפי הרישה של סעיף קטן (א), תיווסף לתגמול תוספת יוקר שתחושב לפי הכללים שבתוספת השמינית לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1953."

מוצע להגדיל את התגמול לסב או לסבה לסכום המהווה 10% מהתגמול המשתלם להורה שכולל לפי סעיף 10(א) לחוק העיקרי, שוו לשונו:

"(א) שכולים שאין להם ילדים העומדים ברשות עצמם, ישולם לכל אחד מהם תגמול חדשי 35% מסך כל המשכורת הנהוגה אותה שעה לגבי עובד המדינה

סעיף 3 סעיף 8 לחוק העיקרי דן בתגמול לאלמנה שיש עמה יתומים. וזו לשון סעיפים קטנים (א) עד (ג):

"8. (א) בסעיף זה 'הדרגה הקובעת' - השכר הקובע הנוהג אותה שעה לגבי מי שמשלמת לו תוספת שכר בזכות בן-זוג יולד אחד.

(ב) אלמנה של נספה שהניח אחריו יתום אחד הסמוך על שולחנה - ישולם לו תגמול חדשי שהוא 83% מהדרגה הקובעת.

(ג) אלמנה של נספה שהניח אחריו שני יתומים או יותר הסמוכים על שולחנה - ישולם לה בנוסף לתגמול החדשי לפי פסקה (ב):

(1) ליתום שני - 17% מהדרגה הקובעת;

(2) לכל אחד מהיתומים הנוספים 15% מהדרגה הקובעת."

מוצע להגדיל את כל שיעורי האחוזים האמורים וכן תשלום תוספת של 5% משיעור התגמול אם לאלמנה אין הכנסה חוץ מתגמולים אלה.

5. בסעיף 13 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 13
- (1) בפסקה (א), במקום "43%" יבוא "50%";
- (2) בפסקה (ב), במקום "12%" יבוא "14%".
6. בסעיף 29 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 29
- (1) בכותרת השוליים, במקום "ליתום" יבוא "ילדו של נספה";
- (2) במקום "מי שהיה יתום של נספה" יבוא "ילדו של נספה, אף אם מלאו לו 21 שנה ביום מות הנספה".
7. סעיף 29ב לחוק העיקרי – בטל.
8. האמור בסעיף 29ד יסומן (א) ואחריו יבוא: (ב) הורה שכול שאינו זכאי לתגמולים לפי חוק זה יהיה זכאי לקצור בת הבראה ונופש כאמור בסעיף קטן (א) במלאת לאם שכולה – 55 שנה, ולאב שכול – 60 שנה."

ד ב ר ה ס ב ר

סעיף 6 זו לשון סעיף 29א לחוק העיקרי:
 "29א. מי שהיה יתום של נספה והוא נכנס לברית הנישואין לפני שמלאו לו 30 שנה רשאי קצין התגמולים לשלם לו מענק נישואין בסך 5,000 ל"י. שר הבטחון בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, רשאי בצו להעלות את הסכום האמור."

לפי החוק הקיים זכאי למענק נישואין מי שנכנס לברית נישואין בהיותו בגדר יתום של נספה, כלומר ילדו של נספה שביום מות אביו טרם מלאו לו 18 שנה.

מוצע לשלם מענק נישואין לילדו של נספה שנכנס לברית נישואין לפני הגיעו לגיל 30 שנה, אף אם ביום מות הנספה כבר לא היה בגדר יתום, היינו, בעקבות המוצע בסעיף 1 לעיל, אף אם כבר מלאו לו 21 שנה במות הנספה.

סעיף 7 זו לשונו של סעיף 29ב לחוק העיקרי:
 "29ב. בעד יתום של נספה המשרת שירות סדיר לפי חוק שירות בטחון, תשי"ט-1959 (נוסח משולב), ישולם התגמול כאמור בסעיפים 8 או 9, לפי הענין, במשך תקופת שירותו הסדיר כאילו לא מלאו לו 18 שנה."

בעקבות ההצעה שבסעיף 1 לעיל, להעלות את גיל היתום מ-18 ל-21 שנה, כך שיתום יהיה זכאי לתגמולים עד הגיעו לגיל 21 שנה אף אם הוא לא גויס לשירות סדיר בצה"ל, מוצע לבטל את סעיף 29ב.

סעיף 8 לפי סעיף 29ד לחוק העיקרי זכאים הורים שכולים המקבלים תגמולים לקצובת הבראה ונופש של 7 ימים פעם אחת בשנה.

שדרגת משכורתו היא "י" של הדירוג האחיד, בכפוף לאמור בסעיף 36א ושאינה משתלמת לו תוספת שכר בזכות בן משפחה."

הצמדת התגמול לסב ולסבה לתגמול הצמוד למשכורת עובד המדינה עושה את ההוראה בדבר תוספת תוספת יוקר למיותרת. לפיכך מוצע לבטל את סעיף קטן (ב).

סעיף 5 סעיף 13 לחוק העיקרי דן בתגמולים בעד יתומים כשהאלמנה נישאה, וזו לשונו:

"13. אלמנה של נספה שנישאה ויתומי הנספה סמוכים על שולחנה – ישולם לה בעד היתומים הסמוכים על שולחנה תגמול חדשי בשעורים אלה: –

(א) היה יתום סמוך על שולחנה – 43% מהשכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שאינה משתלמת לה תוספת שכר בזכות בן משפחה.

(ב) היו שני יתומים או יותר סמוכים על שולחנה – שיעור התגמול המשתלם לאלמנה לפי פסקה (א) בתוספת 12% מהשכר הקובע המשמש יסוד לתשלום התגמול האמור, לכל יתום נוסף ליתום הראשון, ובלבד שלא יעלה התגמול על השכר הקובע הנהוג אותה שעה לגבי מי שמשתלמת לו תוספת שכר בזכות בן זוגו וילדיו שמספרם כמספר היתומים הסמוכים על שולחן האלמנה."

מוצע להגדיל את שיעור האחוזים לפי פסקה (א) מ-43% ל-50% מהשכר הקובע ובעד כל אחד מהיתומים הנוספים הסמוכים על שולחנה של האלמנה שנישאה תוספת של 14% במקום 12%.

9. בסעיף 33 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בפסקה (א1), במקום "27" יבוא "30". תיקון סעיף 33
10. בסעיף 34 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ד), במקום "27" יבוא "30". תיקון סעיף 34
11. בסעיף 7 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970, אחריו "11" יבוא "12". תיקון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה
12. סעיף 2(3) יחול מתחילתו של חוק זה גם על אלמנה שמלאו לה 33 שנה לפני תחילתו. הוראת מעבר
13. תחילתו של חוק זה היא ביום כ"ח באדר ב' תשל"ג (1 באפריל 1973). תחילה

דברי הסבר

נות לעיסוקים מסויימים ובשירות מוסדות חינוך. לפי סעיף קטן (ד), "כל מה שמותר לקבוע בתקנות לפי סעיף זה לגבי זכאי מותר לקבוע גם... לגבי יתומי נספה שטרם מלאו להם 27 שנים".

מוצע להעלות את הגיל מ-27 ל-30 שנה

סעיף 11 הסעיף שמוצע לתקנו מורה לאמור:

"7. גרמה פגיעת איבה למותו של נפגע, יהיו בני המשפחה זכאים לתגמולים, בשינויים המחוייבים, לפי האמור בסעיפים 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 13א, 13ב, 13ג, 14, 15, 20, 22, 24, 29, 29א, 29ב, 29ג, 30 ו-32 לחוק משפחות החיילים; לענין סעיף זה יחול הא"מור בסעיף 13 לחוק משפחות חיילים אף לגבי יתומי נפגעת שהיו סמוכים על שולחנו של האלמן, והוא אף אם נשא אשה."

לפי המוצע יינתן תגמול גם לסב ולסבה של הנפגע מפעולת איבה אם מחסורם היה עליו.

מוצע בחוק זה לשלם קצובת הבראה נופש גם להורים שכולים שמפאת גובה הכנסותיהם אינם זכאים לקבלת תגמולים, לאב - אם מלאו לו 60 שנה, ולאם - אם מלאו לה 55 שנה.

סעיף 9 בסעיף 33(א1) לחוק העיקרי נאמר כך:

(א) שר הבטחון רשאי להתקין תקנות בענינים אלה:

"(א1) תשלומים, מענקים, מילוזת וערבויות ליחומי נספה שטרם מלאו להם 27 שנים וכן לאלמנת נספה, לשם רכישת מקצוע או השכלה כללית או מקצועית."

מוצע להעלות את הגיל מ-27 ל-30 שנה.

סעיף 10 סעיף 34 לחוק העיקרי מסמיק שר הממונה על ביצוע כל חוק שהוא, לאחר התייעצות עם שר הבטחון ושר העבודה, להתקין תקנות בדבר הקלות שנות מדרישות החוק וזכות קדימה בקבלת רשיו-

2 ס"ח תשל"ל, עמ' 126; תשל"ג, עמ' 79.

חוק פיצויי פיטורים (תיקון מס' 3), תשל"ג-1973

1. בחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963, אחרי סעיף 11 יבוא:

11א. המתגייס למשטרת ישראל או לשירות בתי הסוהר, ובסמוך לפני גיוסו היה עובד והתפטר מעבודתו על מנת להתגייס כאמור, יהיו הוא או שאיריו זכאים לפיצויי פיטורים אם נתקיימה בו אחת מאלה:

(1) הוא שירת במשטרה או בשירות בתי הסוהר ששה חדשים לפחות;

(2) שירותו כאמור נפסק מחמת אחת העילות המזכות בפיצויי פיטורים לפי חוק זה;

(3) שירותו כאמור נפסק מחמת שנמצא בלתי מתאים לשירות, ובלבד שלא נפסק השירות בנסיבות שלא היו מזכות אותו בפיצויי פרישה מהמשטרה או משירות בתי הסוהר. הכל לפי הענין.

2. חוק זה יחול רק על מי שהתפטר מעבודתו אחרי תחילת חוק זה. תחולה

דברי הסבר

שלא היו מזכות אותו בפיצויי פרישה לפי כללי השירות במשטרה או בשירות בתי הסוהר, כגון הרשעה בעבירה פלילית שיש עמה קלון, הרשעה בעבירה חמורה על המשמעת, או התנהגות גרועה או מבישה בתקופת השירות. הוראה דומה בעיקרה לתיקון המוצע קיימת בחוק החיילים המשוחררים (החזרה לעבודה), תשי"ט-1949, לגבי המתחייבים לשירות קבע בצה"ל.

תיקון זה בא לעודד את הגיוס למשטרה, לרבות משמר-הגבול, ולשירות בתי הסוהר. מוצע לזכות את המתגייס בפיצויי פיטורים ממעבידו הקודם, אם שירת במשטרה או בשירות בתי הסוהר ששה חדשים לפחות או ששירותו נפסק, עוד קודם לכן, מחמת אחת העילות שלפי חוק פיצויי פיטורים מזכות עובד בפיצויים אף אם התפטר או נמצא בלתי מתאים לשירות. ההוראה לא תחול לגבי מי ששירותו נפסק בנסיבות

1 ט"ח תשכ"ג, עמ' 136; תשכ"ד, עמ' 176; תשכ"ה, עמ' 215; ה"ח תשל"ג, עמ' 165.